

Memòria del Consell

llegida pel senyor Secretari Dr. Pere Mas i Oliver

COMPANYS:

A l'Assemblea de l'any passat, tot just sortits d'un règim que havia estat funest pel Sindicat, presentàvem, plens d'esperança en l'esdevenidor, un projecte d'Estatut que, en ésser aprovat com esperàvem, ens havia de restituir la plenitud de les nostres funcions i amb elles s'havia de començar una nova vida pel Sindicat, plena d'activitats que amb el temps havia de situar-nos al lloc que enteníem que ens corresponia i des del qual l'estament mèdic de Catalunya i Balears havia d'obtenir el seu millorament i la seva perfecció moral i material.

Aquesta era la impressió que l'any passat teníem i que els esdeveniments han vingut a confirmar d'una manera insospitadament ràpida i total.

Els fets han esdevingut tan precipitadament, que han obligat al Consell a un treball intensísim, del qual únicament és possible de donar-ne una impressió fent un resum cronològic de les nostres activitats.

Aquest ha estat, al nostre entendre, l'exercici decisiu del Sindicat, el més fecund. S'ha fet una actuació molt extensa i molt profunda i no ho diem per vanaglòria del Consell, que no ha fet altra cosa que encarrilar els esdeveniments que es precipitaven i afanyar-se a completar l'organització sindical perquè les mateixes circumstàncies ho exigien.

Immediatament de celebrada l'Assemblea de l'any passat amb la visió que ja teníem de la feina que s'havia de fer aquest any, procedírem ràpidament al compliment dels acords i férem la distribució de treball de manera que donés el màxim de rendiment com així ha estat, afortunadament.

En la sessió del 3 de juliol, fidels a l'orientació de sempre, acordàrem de concórrer a la in-

formació de l'Estatut de Catalunya que en aquelles èpoques s'havia obert, per tal que es donés cabuda a aquell Estatut a tot el referent a organització professional. Teníem estructurat un pla complet i el Sindicat podia tenir confiança que seria escoltat, i ateses les seves peticions.

No hi va haver lloc, perquè, com tots sabeu, no va prosperar aquell projecte, però nosaltres ens havíem marcat un camí que més endavant ens havia de donar resultats immillorables.

En la sessió del 7 d'agost, en mig de la tasca d'organització de les Seccions i els estudis que llavors començàvem per a enfocar els principals problemes professionals, se'ns presentà un assumpte de transcendental importància. La "Gaceta", de dos dies abans, havia publicat una disposició creant els certificats mèdics oficials, en la qual no es feia cap salvetat per respectar els nostres drets.

Vàrem protestar amb energia i de comú acord amb el Consell de la Mutual i els Presidents dels Col·legis de Catalunya i Balears, férem una campanya intensa i celebràrem nombroses reunions. Amb un mes vàrem haver de fer dos viatges a Madrid, a ple estiu, per a entrevistar-nos amb el Director General de Sanitat i amb el Consell de Col·legis de Metges d'Espanya.

El resultat, tots el sabeu. Se'ns va fer justícia.

Mentrestant, durant aquell mes de setembre, resolíem les bases del concurs per a començar l'excavació de terres del Casal, s'iniciava la campanya admirable que aquest any ha fet la Caixa de Beneficència i s'organitzava un pla de propaganda per a fomentar la sindicació que ha donat resultats esplèndids.

En la sessió del 9 d'octubre es presentà un assumpte que reclamà també una atenció especial per part del Consell. La Delegació Règia del Treball a Barcelona, ens demanà informe sobre la